

Horváth Győző

Budapestre vonatkozó újságcikkek

A sport is kapjon hajlékot

az új lakótelepeken!

796. 725.85

Osztályozás

Szerző:

Cím:

Forrás:

Népszport

1960. apr. 14.

Idő "1960"

Személy

Helyszín

Azt hiszem nincs ember, aki ne jöjjön el örömmel az az óriási méretű lakásépítkezés, mely napjainkban folyik hazánkban. Aki megfordult már például az új budapesti városnegyedekben, mondjuk a Lágymányoson vagy a Kerepesi úton, netán a Nagy Lajos király útnán, vagy a Soroksári úton, hát csak örvendő szívvel tudja figyelni, milyen boldogok az új, korszerű házak lakói. Am ez korántsem a felületes szemléli megállapítása. Sok emberrel beszélgettem már az új városrészek lakói közül, akinek jónéhánya egészségtelen, szájkis lakást hagyott oda ezekért a napfényes, modern otthonokért. Érthető hát a boldogságuk és furcsa is lenne, ha olégedetlenkednének. Nincs is szó elégedetlenkedésről, legfeljebb — ilyenek vagyunk mi mindnyájan, emberek — már a további vágyakról esik sok szó.

Ezeket a vágyakat szülői aggodás, pedagógiai megfontoltág, na és nem utolsósorban az egészséges élet utáni vonzódás szüli. Nem egy családapa fejében megfordult ugyanis ezeken a lakótelepeken is, hogy vajon mivel tölti el a veszélyes korban levő kamaszgyermeké szabad idejét? Nem egy itteni iskola pedagógus konferenciáján merült fel a kérdés: miképpen lehetne a sport embernevelő hatását az új lakótelepek fiataljaira is kiterjeszteni? S nem egy, még fiatal korban levő dolgozó, üzemi munkás vagy tisztviselő gondolt arra, milyen jó is lenne a napi munka után egy kis szabad levegőn való mozgás, szórakoztató kikapcsolódás.

Igy, vagy úgy sokakban felmerül tehát a gondolat: hiányzik a sportélet ezeken az új fővárosi lakótelepeken.

S ami igaz, az igaz, sem a Lágymányoson, sem a Nagy Lajos király úton, sem másutt nem talál a sétáló sehol egy röplabda-, vagy kézilabda-, sehol egy atlétikai, vagy egyéb pályát.

Azt hiszem, jelenlegi gazdasági helyzetünkben, amikor a párt és a kormányzat minden felhasználható erőt a lakáshelyzet megjavítására összpontosít, enyhén szólva lódomtalan lenne azt kérni számon, miért nem építünk az új lakások mellé mindjárt sportkombinátókat is. Erre jótanul nem is gondolhat senki.

A mi népünk közismert sportszeretete azt a feltételezést is megengedi, hogy az új városnegyede

dek sportgondjain leggyorsabban társadalmi összefogással lehetne enyhíteni. Egészen biztos — az ország minden részéből számtalan jó példa szolgál általános bizonyossággal —, hogy a sportkedvelők, a sportolni vágyók közös erővel nagyon rövid idő alatt tudnának egy-egy kispályát létrehozni, a röplabda, a kézilabda, vagy a kosárlabdázás, esetleg a kispályás labdarúgás új hajlékát felépíteni.

De vajon számoltak-e az eshetőségekkel a várostervezők? Hagytak-e helyet az új lakónegyedek kiépítésekor a gyerekeknek, az egészen kicsiknek épp úgy, mint a már sportolni vágyóknak?

A Fővárosi Építőipari Beruházó Vállalatnál megtudtam, hogy az új városrészek kialakításánál nem feledkeztek meg a parkokról, a játszóterekről sem. Az anyagi lehetőségekhez mérten minden lakónegyedben több homokozós gyermekparkot létesítettek, gondoskodnak arról is, hogy a sétáló rendezett utakon járhasanak, s ha elfáradtak, megpihenhessenek. Bár kifejezetten sportpályát nem építenek, gondoltak a sportolni vágyó fiatalokra is. A Nagy Lajos király úti lakótelepen a Róna utca tülös oldalán buldozerekkel egy jókora területet egyengettek el; a Fogarasi út mentén szintén elsimították a sportolási célra kijelölt területet; a lágymányosi lakótelepen pedig a vasúti töltés alatt hagytak szabadon elég nagy terepet. Ezeken a területeken nincs akadály a „srácok” labdázásának, futballozásának, természetesen lehetséges lenne itt kispályák építése is.

Szakemberekben felmerült az is, hogy a későbbiek során külföldi példák alapján magas drótkerítéssel elzárt sportudvarokat létesítsünk, ezáltal is megvédve a labdajátékokat űző gyermekeket a közúti forgalom veszélyétől, na meg a házak ablakait a gyerekek labdától. Ezekben az udvarokban a körbefutó aszfaltozott rollerpályától a kézilabda pályáig sok mindent lehetne elhelyezni. Talán már a közeljövőben sor is kerülhet egy ilyen mintaudvar megtervezésére, majd elkészítésére, amit aztán ha beválik, követhetne a többi. Mindez megnyugtatóan hangzik, s örömmel tölt el minden sportszerető embert, hiszen azt bizonyítja, hogy az illetékesek nem feledkeznek meg a sportról. Jó lenne, ha továbbra is számításba vennék a sport új hajlékai megteremtésének szük-

ségességét. De talán még előbb kellene a sportra gondolni, például a javlati tervek elkészítésénél. Hogy csak egyetlen esetre utaljunk: jó lenne, ha például a lágymányosi öböl környékének sporttelepekre történő felhasználásáról is megfelelő tervek szülnének.

Mint említettem, jelenleg nem számíthatunk központi megoldásokra. Sokkal inkább célravezető lenne tehát, ha maguk az új városrészek lakói fognának össze és a kijelölt területeken fokozatosan teremtenék meg a sportolási lehetőségeket. Egészen biztos, hogy a KISZ és a Hazafiás Népfront bizottságai a tanáccsal karöltve mozgósítani tudják a lakosságot, elsősorban a sportolni vágyó fiatalokat, lányokat, az iskolákat, az üzemek fiataljait, hogy megteremtsék a sport új hajlékait.

Aki megfordult mostanában a XI. kerületben, a Feneketlen-tó környékén, csodálkozással láthatja, hogy rövid idő alatt milyen szép, kulturált parkot varázsoolt oda az emberi lelkésedés, a kerület üzemének, lakóinak segítőkészsége. Miért ne lehetne ugyanígy létrehozni a sport új otthonait is?

A jó példóért kell messzire menni, hiszen a fővárosban nagyon sok sportkör igazán lelkes, áldozatkész társadalmi munkával bővítette sporttelepét, szépítette meg pályáját. Hogy csak néhányat említsünk: így történt ez a legutóbbi időben a Magyar Acél, a Dobozgyár, a Cérnagvár esetében. Mindjárt hozzá is tehetjük mindehhez, hogy a BTST, a társadalmi munkát vállaló sportköröket töle telhetően anyagi segítségben is részesítette. Ezt a segítséget az új lakónegyedek sportszerető dolgozói is nyilván megkaphatják.

Lapunk más helyén közöljük a Magyar Testnevelési és Sporttanács, a Szakszervezetek Országos Tanácsa és a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség közös felhívását a társadalmi pályáépítési mozgalom megindítására. Mi sem természetesebb annál, hogy az új fővárosi lakónegyedek, az új városrészek lakói, akik immár korszerű, egészséges otthonokban élnek, az elsők között csatlakozhatnak a mozgalom résztvevőikhez.

Reméljük, hogy ha nem is a tavasz, de a nyár eljöttével az új lakónegyedekben a sport megérkezését is köszönhetik.

Horváth Győző